

पौर्णिमा

पहिली पौर्णिमा पहिली जेव्हा होती
मी बसूनी तेव्हा मांडीवर आईच्या
वाटला हवासा चंद्र रुपेरी मजला
अंगणात तेव्हा पडे सडा मायेचा

ते चंद्र चांदणे शितलतेने भुलवी
रातराणीच्या सुगंधासवी झुलवी
पिकलेला आंबा रसासवे ये खाली
मी खुशीत येऊन मान हळूहळू डुलवी

तो चंद्र कलेने वाढत जेव्हा होता
मी तारुण्याच्या वाटेवरती होतो
कधी सरले ते दिन न मजला कळले
पोरका आईवीण दिस अवसेचा होता

नरेन्द्र प्रभू

- नरेन्द्र प्रभू

<http://prabhunarendra.blogspot.com>

<http://shabdshabd.blogspot.com/>